

Studenti Sportovního gymnázia Dany a Emila Zátopkových běželi v Rotterdamu maraton

SOŇA GLUMBÍKOVÁ

Řecko, Polsko, Španělsko, Itálie a nedávno Holandsko – to jsou země, které studenti Sportovního gymnázia Dany a Emila Zátopkových v Ostravě navštívili v průběhu posledních šesti let. Tyto mezinárodní projekty bylo možné uskutečnit díky sponzorům a grantu Evropské unie v rámci programu Comenius.

Jaké dojmy si pět chlapců a šest děvčat z Holandska přivezli? „Byl to dobrý pocit zjistit, že se domluvíme anglicky. Bydleli jsme v rodinách holandských studentů a museli jsme mluvit. Škola ve městě Vught je obrovská a krásně zařízená. Do takové bych taky chtěl chodit. A před školou je zaparkováno asi dva tisíce kol. Všichni jezdí na kolech a někdy i 15 kilometrů tam a 15 ki-

MARATON v Rotterdamu – 13. dubna 2014. Snímky: Soňa Glumbíková

lometrů zpátky,“ říká jeden z chlapců.

Další dodává: „Maraton v Rotterdamu byl úžasný. Hlavně ta atmosféra. Běželi jsme deset kilometrů a ve své kategorii jsem byl nejlepší.“

Sportovní gymnázium Dany a Emila Zátopkových spolupracuje s více než dvaceti školami, které jsou sdruženy v organizaci nazvané Mezinárodní vzdělávání. Kromě každoročních setkání studentů přináší tato spolupráce stu-

MEDAILE z maratonu.

dentům školy možnost komunikovat v cizích jazycích, poznávat životní styl a systém vzdělávání v jiných zemích a také navštívit zajímavá místa,

VE ŠKOLE – Maurick College, Vught při hodině biologie.

dozvědět se více o historii, geografii a kultuře.

Autorka článku je koordinátorkou projektu.

Do družiny se dá chodit i v sobotu odpoledne

VĚRA KOŘISTKOVÁ

Školní družina při ZŠ I. Sekaniny se v sobotu 12. dubna odpoledne změnila v tvůrčí dílnu. Zdobila se velikonoční vajíčka, vyráběli velikonoční zajičky a kuřátka, novinkou a hitem se stala výroba oveček. Zdobení se neúčastnily pouze děti, ale mnohdy to byli právě rodiče, kteří se se zápletem pustili do výroby nejrůznějších velikonočních dekorací.

Věříme, že pro všechny, kteří k nám našli cestu, to bylo příjemně strávené odpoledne, a že všichni byli s výsledky své práce spokojeni.

Tato akce je součástí projektu „Strípky dětských radostí“, na jehož uskutečnění družina získala finanční prostředky z účelových dotací z rozpočtu statutárního města Ostravy.

Snímky: archiv školy

Bereme právo do vlastních rukou

RENÁTA HUMENIUKOVÁ

Devatenáctého března se konal již 5. ročník Regionální soutěže z práva, jejímž organizátorem byla tradičně Obchodní akademie v Ostravě-Mariánských Horách. Soutěže se účastnily týmy studentů 3. a 4. ročníků středních škol Moravskoslezského kraje.

V rámci soutěže podstoupili studenti test ze znalosti práva a k tomu zpracovali vlastní zákon či novelu některého ze zákonů stávajících, které pak prezentovali před odbornou porotou. V odborné porotě za-

sedli soudkyně Okresního soudu v Ostravě, advokátka a příslušník kriminální služby Policie ČR.

V letošním ročníku si studenti připravili např. novelu zákona o sociálních službách, kterou se snažili docílit především zneužívání příspěvku na péči jeho příjemci, dále novelu občanského zákoníku, kterou by byl upraven rozsah společného jmění manželů, novelu zákona o dani z přídavné hodnoty a zákon o předváděcích akcích, který by měl lépe ochránit spotřebitele před nekalými a agresivními ob-

chodními praktikami. Nejlépe si v letošním ročníku vedli studenti Gymnázia a obchodní akademie ve Frýdku-Místku, na druhém místě se umístili studenti domácí, tedy studenti Obchodní akademie v Ostravě-Mariánských Horách, a pomyslnou bronzovou medaili si odnášeli studenti Střední průmyslové školy, obchodní akademie a jazykové školy z Frýdku-Místku.

Soutěž byla podpořena příspěvkem z rozpočtu Moravskoslezského kraje a rovněž Občanským sdružením Pro školu.

Foto: archiv školy

VAŠE ZAMYŠLENÍ

Není nad hodné sousedy

EMÍLIE PAZDZIOROVÁ, OSTRAVA

Dodnes si pamatuji pořekadlo, které jsem často slyšela od svého otce: „Se sousedy žij v pohodě, neb jsi doma, a ne na vojně.“ Na vlastní kůži jsem poznala, že přátelské vztahy se sousedy jsou dobrými.

Ilustrační foto: Ivana Nádvořníková

Od narození jsem žila se svými nejbližšími v rodinném domě bez sousedů. Nedávila jsem se některým kolegyním, které mi bydlení v nájemním domě, kam jsem se přestěhovala za manželem, líčily jako značně problematické.

Na všechny sousedy, se kterými jsme v Krnově na Petrovické ulici žili, mám ty

nejkrásnější vzpomínky. Ať to byla nesmírná pomoc, když jsem se rozhodla nechat vymalovat byt v době, kdy byl manžel na chmelu.

Nezapomenutelná je vzpomínka na silvestr roku 1952. Manžel jezdil každoročně i s dcerkou mezi Vánoce na pár dnů ke své mamince. Návrat plánoval vždy tak, abychom na silvestra a Nový rok byli zase spolu. Od 18. hodiny jsem už vyhlížela, kdy se objeví muž i dcerka, ale bohužel. Napadaly mě ty nejčernější myšlenky. Mobily tehdy ještě neexistovaly. Chybělo pár minut do půlnoci – někdo zvoní. „Vlak má určitě zpoždění, nemůžete tu být sama, pojďte k nám.“ Nebylo možné odříct tak krásnou nabídku. Po druhé hodině po půlnoci přijeli a rok 1953 jsme přivítali všichni společně.

V domě nebylo ústřední topení a každý nájemník se musel postarat o vlastní topivo. Začátkem června nám přivezli uhlí. Převlékla jsem se, vzala lopatu a pustila se do práce. Jakmile už byla polovina uhlí ve sklepě, únava by-

la velká. Šla jsem si sednout na schody, odpočinout si. Soused z přízemí odcházel si něco nakoupit. Když vyšel z domu, hned věděl, proč sedím na těch schodech. Uniformu kapitána vyměnil za tepláky a všechno uhlí nám naházal do sklepa.

Za celých dvacet let, co jsme tam bydleli, nedošlo k nejmenšímu nedorozumění. Mě jen mrzí, že jsem těm zlatým sousedům jejich vstřícnost a pomoc nemohla někdy oplatit.

Věřím, že i dnes existují domy, kde žijí nájemníci v pohodě. Je ale jiná doba – velké pracovní nasazení, úspěchanost mají za následek nezáměr o to nejbližší okolí a sousedy.

→ KONTAKT ←

Moravskoslezský deník
Mlýnská 10, 702 00 Ostrava
reporter.ostravsky@denik.cz
Tel.: 602 530 166
Stranu připravila:
Hana Porebská